

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 12. Clerici Carthaginenses relegantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum V.

§. XII.

A. C. 484.Clerici Carthaginenses relegantur.*Vit. V. n. 9.*

Episcopo Eugenio in Exilio agente, etiam omnes Clerici Carthaginenses plusquam quingenti viri, prius fame & tormentis vexati, exulare jubentur. In primis memorabilis fuit Diaconi Murittæ zelus. Ministrorum nullus Catholicos torqueri ferocius urgebat, quam aliquis Apostata, cui nomen Elpidiforus; Is a Catholicis baptizatus in Ecclesia Fausti, a Diacono Muritta e fontibus levatus fuerat. Clerici omnes suo ordine & nominatim evocabantur, ut torquerentur, post Presbyteros venit Archidiaconus Salutaris, tum Diaconus secundus Muritta, Senectute venerabilis vir. Dum distenditur, antequam vestes diriperentur, repente lintea, quibus olim Elpidiforum e sacro fonte egredientem contexerat, e sinu protrahit, hæc enim sub vestibus occultaverat, iisque coram omnibus evolutis ad Elpidiforum, inter Judices suos sedentem, conversus, *ecce! hæc velamenta, inquit, te accusatura sunt, quando terribilis Judex veniet; hæc te præcipitabunt in puteum sulphureum, quia Maledictionem induisti, dum veri Baptismi, & Fidei Sacramentum perdidisti.* S. Diacono multa ejusmodi ingerente, Elpidiforus pudore turbatus tacebat.

Hos

Hos igitur Confessores flagris concisos, Sæculum V.
A.C. 484.
& dilaniatos in Exilium eiecerunt. Dum
in itinere sunt, instigantibus Episcopis Aria-
nis immittuntur ex Satellitibus, qui crude-
lissimi noscebantur, ut a miserentibus Fi-
delibus donata, quibus in via sustineren-
tur, eriperent. Duo Vandali, sæpius an-
te sub Genserico Fidem confessi, comitan-
te Matre sua, relictis omnibus Bonis Cle-
ricos Carthagenenses in locum Exilii se-
cuti sunt. Apostatarum aliquis, nomine
Theucarius, qui prius Lector pueros in
cantu instituendos suæ curæ commissos
habuerat, consilium suggessit, ut ex illis
duodecim, quibus præstantissimam vo-
cem esse noverat, revocarentur. Illico
mittuntur, qui pueros celeriter reduce-
rent. Ipsi a SS. Confessorum societate
separari recusantes, eorum genibus flentes
implicabantur. At Hæretici strictis gladiis
avulsos Carthaginem remeare coegerunt.
Tum puerorum animos blandimentis ca-
pere conati sunt, cum vero nihil profi-
cerent, sæpius cruciatos etiam verberi-
bus obruerunt. Pueri nihilominus a Fi-
dei proposito dimoveri non potuere.
Postquam persecutio cessavit, Civitas
Carthagenensis eosdem tanquam duo-
decim Apostolos venerata est. In eadem
domo habitabant, manducabant, & Lau-
des Divinas cantabant. Ceterum Epis-
copi & Clerici Arianorum majori furore,

n. 13.

C 3

quam

Sæculum V.
A. C. 484.

quam Rex ipse, aut Vandali Catholicos persequebantur. Quocunque irent hi Episcopi, Sica ad latus erat, & Clerici Dominos comitabantur. Reliquorum nulli crudelitate concessit Antonius, Deserto Tripolitano vicinus. Is Regem Hunericum, cui non erat ignotus, impulit, ut Eugenium Episcopum Carthaginensem ad hanc Eremum damnaret; tum Antonius, ipsius custodiam suscipere iussus, arctissimo carceri inclusit; nec cuiquam colloqui captivo licebat. Imo insidias, quibus perimeretur, struxit. S. Eugenius Ecclesiæ suæ mala summo dolore profectus, Cilicium induerat, & in terra cubabat sacco strata. Hoc vitæ rigore vir Senectute fractus paralytin contraxit, quæ etiam loquentis linguam impedi-
bat. Antonius Acetum acerrimum afferri iussit, & invitum coegit, ut biberet, sperans hanc potionem ægroto necem allaturam; invaluit quidem tunc morbus, postea tamen sanitati restitutus est.

§. XIII.

Catholici vi adhibita rebaptizantur.

n. 12. **E**piscopus alius vitæ Sanctitate notus, cui Nomen Habetdeum, Thamallum relegatus, ubi Antonius habitabat, cum adduci non posset, ut Arianus fieret, ipso iubente pedibus, manibusque ligatus